

Over haar

Émilie Danchin bracht haar prille kindertijd door in Croydon, vlakbij Londen, en haar jeugd en adolescentie in Lille, Frankrijk. Ze woont en werkt ondertussen in Brussel waar ze afstudeerde met een masterdiploma Filosofie (*Université libre de Bruxelles*). Émilie Danchin is een gerenommeerd en gepassioneerd fotokunstenaar, die graag werkt in discretie. Haar werk is gediversifieerd, creatief, rigoureuus, bij wijlen klassiek als droomachtig, ... en heeft de juiste mate van volwassenheid bereikt en erkenning gevonden in verschillende vormen.

Ze verbindt haar voorliefde voor fotografie en kunst met psychotherapie, klinisch onderzoek, human resources en communicatie. Van 1995 tot 2008 was ze in dienst van internationale bedrijven waar ze commerciële, redactionele en interne communicatieposities bekleedde (*Microsoft Network Chrysler Sitel, SAIT RadioHolland Communications, CPG International, bpost*). In 2008 creëerde ze haar eigen professionele kader waarin ze haar passie voor beeld en mens met elkaar verzoent. Ze combineert samenhang, consistentie en creativiteit om ondersteuning te bieden aan de persoonlijke, visuele en culturele identiteit, individueel of collectief, op gebieden die, hoewel verschillend, wederzijds verrijkend zijn: kunst, psychotherapie, sociaal-artistieke en therapeutische bemiddeling door middel van fotografie en advisering op het gebied van communicatie en human resources in bedrijven. Met deze expertise heeft Émilie Danchin haar eigen methodologie *Analytique photographique®* ontwikkeld voor het gebruik

van beelden in de zorg en de human resources. Met *The Good Enough Communication*® past zij deze methodologie, in een aangepaste vorm, toe in het bedrijfsleven.

Emilie Danchin is ook psychotherapeute. Vanuit een Jungiaanse en Winnicottiaanse psychoanalytische oriëntatie is ze opgeleid in Ericksoniaanse hypnose en korte therapie (*Milton H. Erickson Instituut van België, T. Melchior, Brussel*), foterapietechnieken (*PhotoTherapy Center, Judy Weiser, Vancouver*) en therapeutische fotografie (*haar eigen methodologie, Analytique photographique*®, Brussel). Ze is een therapeut in relationele psychosomatiek voor Kinder-, Jongeren- en Volwassen Psychosomatiek en Psychosomatische Ontspanning (*Internationaal Centrum voor Relationele Psychosomatiek, Sami Ali, Parijs*). Via deze expertise, helpt en begeleidt Émilie Danchin jongeren en volwassenen in hun relationele situatie door het gebruik van foto's, fotografische activiteiten en de interpretatie van dromen.

Door deel te nemen aan talrijke tentoonstellingen en conferenties draagt Émilie Danchin in hoge mate bij aan het bekend maken van de therapeutische waarden van de fotografie. Ze is een internationale referentie voor Franstalige landen op dit gebied. Ze heeft artikels gepubliceerd in de “Revue internationale de psychosomatique relationnelle” en werd uitgenodigd door de Fondation Henri Cartier-Bresson en het Perugia Social Photo Festival. In 2014 creëerde ze een professionele opleiding *Fototherapie. Het gebruiken van fotografische praktijken die inzichten verschaffen in de zorg en menselijke relaties. Een inleiding in de technieken van de foterapie, therapeutische en sociale fotografie in het relationele model en de projectieve methodologie*). Als expert op dit gebied biedt zij therapeutische fotoworkshops aan in verenigingen en instellingen voor groepen volwassenen en adolescenten in sociaal of mentaal precaire situaties. Ze werkt in een psychiatrisch daghospitaal voor jongeren (*ADoS, Brussel*). Ze houdt toezicht op professionals die fotografie gebruiken in de geestelijke gezondheidszorg, zorg en human resources. Tot slot ontwerpt ze als bedrijfsconsultant fotografische processen rond communicatiebehoeften en human resources.

Men zou de vergelijking kunnen maken tussen een lyrische zangeres met een breed scala aan stemmen of die van een vrouwelijk bandlid dat toegang heeft tot verschillende registers en instrumenten dankzij verschillende grondige trainingen. De tekst van haar cursus is zeer rijk, maar de manier waarop ze de cursus leidt, bewijst haar autoriteit en stevige basis. En ze is erg gul met informatie. En ik eindig met de suggestie die ik gewoon op een t-shirt lees (ik hou ervan om t-shirts te ontcijferen): "Doe gewoon waar je trots op kunt zijn!". En dit geldt echt voor het werk dat Émilie doet!

• Anne Nègre, studente fototherapie

Haar zwart-wit foto's, meestal portretten, gaan veel meer over vragen dan over zekerheden. Het bekende terrein dat ze ons ook laat onderzoeken is overigens niet echt een hel, net zomin als het paradijs. Vanaf dat moment hebben we zo de perfecte definitie van limbo, van deze plek van wachten halverwege het onvermijdelijke licht en de definitieve duisternis. Dit werk stelt dus niet het gemak van een verergerd expressionisme ter discussie, maar eerder een radicale, veronderstelde kalmte die zich in de hedendaagse fotografie op een soepele manier vrij origineel vertaalt.

• Jean-Marc Bodson, fotocriticus, La Libre Belgique

Émilie Danchin is kunst en methode: een artistieke blik ten dienste van een introspectief avontuur. Zij ondersteunt vanuit, door en dankzij het fotoapparaat een subjectieve uitwerking. Bovendien heeft ze een belangrijke klinische achtergrond en een gevoeligheid die een ontmoeting tussen theorie en praktijk mogelijk maakt. Émilie Danchin beoefent de kunst van de ontmoeting die herleeft, van de mijmering die vragen oproept over het zijn, de aard, de grenzen, het (eigen) aandeel in de waanzin. Deze (eerder) zachte waanzin, die door haar foto's heen loopt, is opvallend natuurlijk en vreemd. De authenticiteit van de ontmoeting met al deze delen van het mysterie wordt bevroren in al zijn brutaliteit. Haar foto's springen in het oog evengoed als de manier waarop ze hen vastlegt: frontaal, vreemd afwezig of scheef.

• Bastien Paternotte, socioloog, coördinator van het ADOS-centrum, psychiatrisch daghospitaal voor jongeren

Het werk van Emilie Danchin is opmerkelijk. Het gefotografeerde object is aanwezig, maar het lijkt altijd door een prisma te worden gehaald. De filter van Emilie Danchin. Het wordt niet op de manier gefotografeerd alsof de werkelijkheid voldoende materiaal oplevert. Het staat op beeld op de manier welke Emilie Danchin het voorstelt. Misschien is het omdat ze niet fotografeert om te onthouden, om vast te leggen, om voor te stellen. Ze is ook psychotherapeute. Dus ze ziet alles als een geheel, ze betreft het menselijk subject in een netwerk van relaties. En dat zie ik in haar fotografie. Het hele plaatje, de hele relatie. Voor elk ding, voor elk wezen.

• Michel Assenmaker, essayschrijver, kunstcriticus en tentoonstellingscurator

Een zeer positieve balans voor ons parcours als "amateurfotograaf". Deze zeer verrijkende ervaring heeft geleid tot een gunstige wedijver binnen de groep. Tijdens de fotoworkshops heeft Viviane Horta, animator van het Cultureel Centrum Waals-Brabant, ons werk altijd gewaardeerd. Émilie Danchin, beroepsfotograaf, heeft zich bij het team gevoegd. Met haar aanmoedigen heeft Émilie onze motivatie versterkt. Ze verstaat de kunst om de gevoeligheid van elke deelnemer te identificeren en discreet op zoek te gaan naar ieders potentieel. Heel vakkundig heeft ze ons ondersteund om het beste van onszelf te geven. Naarmate we elkaar meer ontmoetten en het project vorderde, hebben we banden gesmeed. De momenten werden steeds gezelliger en aangenamer. De uitwisseling van ideeën heeft ons dichter bij elkaar gebracht en de leeftijdsverschillen uitgewist. Elke deelnemer was perfect geïntegreerd in de groep en zal er een goede herinnering aan bewaren.

- Getuigenis van Ginette, deelnemer aan het fototherapieproject en de sociale actie "Buiten zichzelf, buiten (thuis)"

